

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

1. ข้อมูลทั่วไป

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ เป็นหนึ่งในเก้าของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ซึ่งมีพัฒนาการมาจากวิทยาลัยในสังกัดกรมอาชีวศึกษา ต่อมาเปลี่ยนเป็นสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล และได้รับการสถาปนาเป็นมหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ 18 มกราคม พ.ศ. 2548 มหาวิทยาลัยมีลักษณะเฉพาะที่เป็นมหาวิทยาลัยระบบหลายศูนย์ (multi-campus system) ซึ่งจัดการศึกษาหลักสูตรลักษณะเดียวกันในต่างศูนย์ ปัจจุบันมีพื้นที่จัดการศึกษา 4 แห่งคือ ศูนย์หันตราและศูนย์วาสุกรีในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ศูนย์นนทบุรีในจังหวัดนนทบุรี และศูนย์สุพรรณบุรีในจังหวัดสุพรรณบุรี จัดอยู่ในกลุ่มสถาบันเน้นการผลิตบัณฑิตและพัฒนาสังคม

กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ประกอบด้วยคณะวิชาเพียง 1 คณะ คือ คณะศิลปศาสตร์ ซึ่งแบ่งเป็น 3 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาภาษา สาขาวิชาการท่องเที่ยวและการโรงแรม สาขาวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ จัดการเรียนการสอนที่ศูนย์การศึกษาทั้ง 4 ศูนย์ คือ ศูนย์หันตรา ศูนย์วาสุกรี ศูนย์นนทบุรี ศูนย์สุพรรณบุรี โดยมีศูนย์กลางการบริหารงานอยู่ที่ศูนย์หันตรา คณะศิลปศาสตร์รับผิดชอบการจัดการเรียนการสอนหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ในกลุ่มวิชาภาษา สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ ให้แก่นักศึกษาทุกคณะและทุกศูนย์ เปิดสอนหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต (ศส.บ.) จำนวน 2 หลักสูตรคือ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล หลักสูตร 4 ปี และหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการท่องเที่ยวและการโรงแรม หลักสูตร 4 ปี และเทียบโอน

2. ผลการประเมินคุณภาพภายนอก กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ (คณะศิลปศาสตร์)

เนื่องจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลทั้ง 8 แห่ง ได้แยกตัวออกมาจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีในปี พ.ศ. 2548 จึงไม่มีผลการประเมินรอบแรก ดังนั้น เพื่อให้เกิดความสอดคล้องกับสภาพจริง กปอ. จึงกำหนดให้ใช้เกณฑ์การประเมินซึ่งมีระดับคะแนนเต็มในแต่ละตัวบ่งชี้เป็น 4 คะแนน โดยงดเว้นการประเมินอิงพัฒนาการ

ในการประเมินรอบสอง เมื่อวันที่ 18-20 สิงหาคม 2551 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ผ่านการรับรองในระดับสถาบันตามมาตรฐาน สมศ. ส่วนในระดับกลุ่มสาขาวิชา คณะผู้ประเมินภายนอกเสนอรับรองกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์กายภาพ วิศวกรรมศาสตร์ เกษตรศาสตร์ บริหารฯ และครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ และเสนอไม่รับรองกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ในการประเมินครั้งนี้ จึงเป็นการประเมินซ้ำ เฉพาะกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ในปีการศึกษา 2552 ผลการประเมินคุณภาพภายนอกระดับกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ตามรายมาตรฐาน เป็นดังนี้

ลำดับ	ชื่อมาตรฐาน	น้ำหนัก	คะแนนที่ได้	ระดับ การประเมิน
1	มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต	40	2.67	พอใช้
2	มาตรฐานด้านงานวิจัยและงานสร้างสรรค์	20	2.40	พอใช้
3	มาตรฐานด้านการบริการวิชาการ	30	3.21	ดี
4	มาตรฐานด้านการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม	10	3.00	ดี
5	มาตรฐานด้านการพัฒนาสถาบันและบุคลากร	20	3.00	ดี
6	มาตรฐานด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน	20	3.22	ดี
7	มาตรฐานด้านระบบการประกันคุณภาพ	20	4.00	ดีมาก
	ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก 4 มาตรฐานแรก	100	2.81	ดี
	ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก 7 มาตรฐาน	160	3.03	ดี

ทั้งนี้ คะแนนเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก 7 มาตรฐานเท่ากับ 3.03 ซึ่งจัดอยู่ในระดับดี ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของ 4 มาตรฐานแรกเท่ากับ 2.81 จัดอยู่ในระดับดีเช่นกัน มีจำนวน 5 มาตรฐาน ใน 7 มาตรฐานซึ่งมีผลประเมินระดับดีขึ้นไป (มาตรฐานที่ 3, 4, 5, 6 อยู่ในระดับดี และมาตรฐานที่ 7 ระดับดีมาก) มีจำนวน 2 มาตรฐาน คือมาตรฐานที่ 1 และ 2 อยู่ในระดับพอใช้ และไม่มีมาตรฐานใดอยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุง

โดยสรุป คณะผู้ประเมินภายนอกจึงขอเสนอให้ กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ได้รับการรับรองตามมาตรฐาน สมศ.

3. จุดเด่น แนวปฏิบัติที่ดี และข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา

จุดเด่น

1. คณะมีแนวทางการพัฒนาคุณภาพและพัฒนาการที่เด่นชัดหลายด้าน เช่น การบริการวิชาการ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
2. ผู้บริหารคณะในช่วงเปลี่ยนผ่านได้ประสานความร่วมมือด้านงานประกันคุณภาพอย่างดี ทำให้หน่วยงานมีพัฒนาการต่อเนื่องและราบรื่น โดยไม่สะดุด

แนวปฏิบัติที่ดี

1. นโยบายให้นักศึกษาผ่านการทดสอบความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับสากล คือ Test of English for International Communication (TOEIC) ก่อนจบการศึกษา ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อบัณฑิตในการสมัครงาน การประกอบอาชีพ และการศึกษาต่อ
2. การดำเนินกิจกรรม 5 ส อย่างเป็นระบบและมีความต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา

1. ควรพัฒนาคณะศิลปศาสตร์ให้เป็นศูนย์ความรู้ (Knowledge center) และการจัดการความรู้ (Knowledge management) เพื่อให้คณะเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ (Learning organization) ด้านอักษรศาสตร์และวิทยาศาสตร์ เพื่อเป็นพื้นฐานการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่สะท้อนความเป็นไทย และเหมาะสมกับคนไทย
2. ควรจัดทำแผนการพัฒนามุคหลากรสายวิชาการ ทั้งด้านการศึกษาคือในระดับที่สูงขึ้น และการขอตำแหน่งทางวิชาการ
3. ควรสร้างมาตรการเพื่อเพิ่มจำนวนนักวิจัยหน้าใหม่และจำนวนผลงานวิจัย ผ่านช่องทางและกลไกต่าง ๆ เช่น การจัดทำชุดโครงการวิจัยร่วมระหว่างสาขาวิชา/คณะ โครงการวิจัยร่วมกับแหล่งฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพผ่านกระบวนการสหกิจศึกษา
4. ควรพัฒนาหลักสูตรการท่องเที่ยวและการโรงแรมให้โดดเด่น เนื่องจากสอดคล้องกับบริบทและที่ตั้งของมหาวิทยาลัย
5. ควรจัดสรรงบประมาณเพื่อเพิ่มจำนวนทรัพยากรในห้องสมุด